

informatör

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

List za obveščanje delavcev velenjskega dela SOZD Gorenje—Št.:39.—Leto XVI.—Titovo Velenje, 12.11.1981

SEJEM OPRAVIČIL PRIČAKOVANJA

SREDI MINULEGA TEDNA SO SE ZAPRLA VRATA ŠESTE RAZSTAVE PROIZVODOV IN VZORCEV SOZDA GORENJE V RDEČI DVORANI. USPEH IN CILJE SEJMA JE OCENIL ČLAN POSLOVODNEGA ODBORA SOZDA GORENJE IVO DRAUŠBAHER TAKOLE:

„Letošnji hišni sejem našega sozda je bil konceptiran nekoliko drugače kot prejšnji. Poslovni javnosti smo prikazali proizvodni program sozda Gorenje do junija 1982, hkrati pa posvetili največ pozornosti razvojni konceptiji sozda do leta 1985.

Ocenjujemo, da smo v celoti uspeli in da je sejem opravičil vsa pričakovanja, kar so nam potrdili tudi številni poslovni partnerji. Hišni sejem je bil po ocenah obiskovalcev strogo posloven in tudi racionalno izveden. Kljub temu si je razstavo razvojnih dosežkov in pogovore ter demontstracije ogledalo preko štiri tisoč predstavnikov trgovinskih in drugih delovnih organizacij, predvsem pomemben pa je bil velik odziv raziskovalnih in razvojnih inštitucij.

Poslovni pogovori in sestanki o razvojni konceptiji sozda Gorenje so zelo pozitivno ocenjeni. Tudi predsednik slovenskega izvršnega sveta Janez Zemljarič je izrazil zelo pozitivno oceno o vsebini razvoja sozda Gorenje. Prav tako so v poslovnem delu sejma bile vse pogodbe za leto 1982 stoodstotno zaključene, kljub temu, da obstajajo problemi glede pomanjkanja blaga za domači trg, saj smo dali vso prednost pospešenemu izvozu.

Ovržena je bila dilema, ali v bodoče ponovno pristopiti k takšni obliki sejma ali ne. Vsi so to obliko prikaza proizvodnega programa kot tudi razvojnih prizadevanj sprejeli za sprejemljivo in pozitivno. Tudi propagandni učinek je mnogo večji kot na podobnih zunanjih sejmih, morda bi bilo potrebno razmisliti le glede časa trajanja in še kakšne racionalizacije.“

POMEMBEN OBISK

V sredo, 4. novembra 1981, so bili na obisku v Gorenju predsednik slovenskega izvršnega sveta Janez Zemljarič, podpredsednik Jože Florjančič ter član izvršnega sveta Iztok Winkler skupaj s predstavniki avstrijske zvezne dežele Gradišanske z glavarjem Theodorjem Keryem na čelu. Najprej so si ogledali proizvodnjo v tozdih Štedilniki in Pralna tehnika, nato pa so si še z zanimanjem ogledali vzorčni sejem sozda Gorenje.

DESET LET GORENJA NA BAVARSKEM

Gorenjevo prodajno podjetje v Münchnu si je ustvarilo dobro ime na zahodnonemškem tržišču — Drugemu podjetju, Körtingu, obe strani želita pomagati iz zadrege — Letošnji izvoz: 100 milijonov mark

OD NAŠE DOPISNICE

MÜNCHEN, 8. novembra — Ni običajno, da se na proslavi desete obletnice delovanja kakšnega tujega podjetja pojavi gospodarski minister bavarske deželne vlade in nameni sodelavcem vzpodbudne besede o širših interesih za dobro sodelovanje s sosednjimi državami. Gorenjevo podjetje v Münchnu, ki je pred desetimi leti oralo ledino, ko je poskušalo najti tržišče za vedno bolj zaokrožen in obsežen program matičnega podjetja v Velenju, je obisk gospodarskega ministra Antona Jaumanna lahko razumelo kot izraz priznanja poslovnim uspehom, tako kot je na drugi strani navzočnost člana izvršnega sveta SR Slovenije Jerneja Jana ovrednotilo kot znamenje zanimanja za Gorenjevo delovanje v okviru dobrih stikov med državama.

Iz nagovorov obeh predstavnikov vlad ter tudi Gregorja Švajgerja, podpredsednika predsedstva združenega podjetja Gorenje, je bilo očitno mogoče zaznati, da je pozornost v tem času v veliki meri obrnjena k težavam, v katerih se je znašlo drugo Gorenjevo podjetje na Bavarskem, Körting, toda tudi, da je v zdravi trdnosti prvega Gorenjevega prodajnega podjetja videti dokaze o poslovnih spretnosti in dolgoročni zasidranosti Gorenja na zahodnonemškem tržišču. Gregor Švajger je zagotovil, da je matično podjetje pokazalo solidarnost s Körtingom in da bo tudi v prihodnje podpiralo napore podjetja za gospodarsko ozdravitev. V ta namen težijo k tesnejšemu vključevanju Körtinga v programski koncept celotnega podjetja.

Bavarski gospodarski minister Jaumann je uvodoma omenil, da si je münchensko Gorenjevo podjetje ustvarilo dobro ime na tržišču, da je v tesnih poslovnih stikih z zahodnonemškimi partnerji dokazalo sposobnost in da se je „v celoti integriralo v sistem“. Ko je prešel na „vprašanje Körting“, je v kratkem orisu navzoče spomnil, da je bavarska vlada leta 1978 zelo pozdravila interes velenjskega Gorenja in da „si je sam oddahnil, ko so pogajanja uspešno zaključili“.

Problemi, s katerimi se podjetje v zadnjem času srečuje, po Jaumannovih besedah niso drugačni, kot so tisti, ki jih pozna panoga v celoti. Ozdravitveni program vlado zanima, je nato dejal minister in ni štedil besed, ko je podprl Gorenjevo prizadevanje: „Bavarska vlada je hvaležna, da Gorenje z dosledno politiko in jasnimi cilji pomaga Körtingu, da bi se izvil iz zadrege“. Minister je zagotovil, da bo tam, kjer je že doslej, bavarska vlada stala Körtingu ob strani in da bo storila vse, da bi „podprla pogumni korak podjetja“.

V pozdravni besedi je ocenil tudi Jernej Jan vlogo obeh Gorenjevih podjetij na Bavarskem. Opozoril je, da ima Gorenje s Körtingom hkrati težavno in odgovorno nalogo in v imenu slovenske vlade zagotovil, da bo „po svojih možnostih prispevala k odpravljanju zadrege“. Tudi on je poudaril, podobno kot Anton Jaumann, veliko zanimanje za tesnejše gospodarsko sodelovanje in omenil, da so dosedanje uspehi, h katerim je Gorenjevo prodajno podjetje v Münchnu dalo pomemben delež, dobra podlaga za stike v vedno težjih razmerah gospodarjenja.

Podatki, ki so jih na slovesnosti omenjali v utemeljitev trditve o trdni navzočnosti Gorenja na zahodnonemškem tržišču, so vredni pozornosti. Iz skromnih začetkov v izvozu električnih štedilnikov sredi šestdesetih let je leta 1970 izvoz narasel na 9,5 milijona nemških mark, se pet let pozneje povzpela na 50 milijonov in v letošnjem letu na 100 milijonov mark. Okoli 100 tisoč aparatov so v minulem obdobju prodajali na leto z oznako Gorenje in prodajni uspeh zaokrožili s servisno službo ter prodajnimi skladišči. Münchenska firma Gorenje je pod vodstvom Vladimira Vizjaka prispevala pomemben delež tudi pri odpiranju drugih podjetij (v Avstriji, Franciji, Grčiji) in pomagala skandinavski ter avstralski podružnici Gorenja.

Pomen uspešne prodajne mreže dopolnjuje dejstvo, da münchensko podjetje Gorenje oskrbuje z najbolj potrebnim reprodukcijskim materialom in rezervnimi deli domače podjetje in da skrbno zasleduje gibanje tržišča za surovine in polizdelke (pločevine in umetne snovi), kar pomeni, da Gorenje lahko te kupuje po najbolj ugodnih cenah.

Mojca Drčar—Murko
(Delo, 9. 11. 1981)

PRED RAZPRAVAMI O PLANSKIH DOKUMENTIH ZA LETO 1982

Izvršni svet skupščine občine Velenje je že pripravil delovni osnutek za resolucijo o politiki izvajanja družbenega plana občine in planov temeljnih nosilcev planiranja za obdobje 1981 — 1985 v letu 1982. Osnutek resolucije je v celoti objavljen v današnji številki Našega časa. Prav tako je bil izdelan rokovnik za sprejem planskih dokumentov, ki bi naj bili sprejeti najpozneje do 25. decembra 1981.

V razprave o planskih dokumentih se moramo vključiti vsi delavci, saj resolucija dejansko obravnava življenjska vprašanja slehernega delavca in občana. Zlasti odgovorno nalogo bodo v tem času imeli naši delegati, ki bodo morali pokazati največ samoupravnih zavesti in odgovornosti.

Tudi naše uredništvo bo sprejemanju planskih dokumentov posvetilo več pozornosti.

POSLOVNI USPEH OB TRIČETRTLETJU

Ob obravnavi polletnega poslovnega uspeha smo ugotovili, da se je izguba, nastala v prvem kvartalu, nekoliko zmanjšala. Po devetmesečnem periodičnem obračunu pa ugotavljamo, da se je izguba ponovno povečala in da je poslovni rezultat slabši kot v prvem kvartalu.

V tretjem kvartalu je nastala dodatna izguba v višini 22.675 tisoč din, ustvarjeni skladi pa znašajo le 7.176 tisoč din. Skupen rezultat je torej slabši od polletnega za 15.499 tisoč din. Porabljena sredstva, ki niso nadomeščena iz celotnega prihodka, so se povečala za 18.687 tisoč din, nekrte

obveznosti iz dohodka, nastale v polletju, so se sicer po devetmesečnem periodičnem obračunu zmanjšale za 35.847 tisoč din, povečala pa so se nekrute obveznosti iz čistega dohodka za 39.855 tisoč din.

Skupna izguba, nastala v obdobju januar – september 1981, znaša 397.372 tisoč din. V tem znesku pa so še vedno zajete obveznosti do firme Koerting, ki bremenijo naš poslovni rezultat že od prvega periodičnega obračuna dalje v višini 181.440 tisoč din. Izgubo v navedeni višini pa nekoliko oblažijo ustvarjeni skladi v višini 45.221 tisoč din.

In čemu naj pripišemo negativni poslovni rezultat v tretjem kvartalu?

Dejstvo je, da smo bili delavci TGO Gorenje v mesecu avgustu na kolektivnem dopustu, zaradi tega smo opravili za 15,8 % manj učinkovitih ur kot povprečno v prvem in drugem kvartalu. Logična posledica tega pa je, da je bil manjši tudi obseg proizvodnje oziroma prodaje, vendar ne v tolikšni meri (–14,8 %), kar kaže na izboljšanje produktivnosti. Posledice izpada količinske proizvodnje oziroma prodaje, pa je v precejšnji meri oblažilo izboljšanje razmerja med porabljenimi sredstvi in celotnim prihodkom, do katerega je prišlo po zaslugi efekta višjih cen naših gotovih proizvodov na domačem trgu.

Pa še nekaj podatkov o celotnem prihodku, dohodku in njegovi delitvi v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta!

V delovni organizaciji Gorenje TGO je bil v obdobju januar – september 1981 doseženi celotni prihodek v višini 10 milijard 699 milijonov din, kar je v primerjavi z enakim obdobjem lani kar za 31 % več. Od tega so znašala porabljena sredstva 9 milijard 606 milijonov din ali 89,8 % (v polletju še 91,8 %), kar je za 38 % več kot v enakem obdobju lani. Iz teh podatkov vidimo, da se je razmerje med porabljenimi sredstvi in celotnim prihodkom zelo poslabšalo v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta. Posledica tega pa je, da je doseženi dohodek kljub tolikšnemu povečanju celotnega prihodka za 2 % nižji kot v lanskih devetih mesecih in znaša le 1198 milijonov din. Na drugi strani pa smo že razdelili dohodek v višini 1.490,8 milijona din ali za 17 % več kot v lanskih devetih mesecih. Iz več razdeljenega dohodka od doseženega izhaja izguba zaradi nekaterih obveznosti iz dohodka in čistega dohodka v višini 292 milijonov din, ki je v lanskih devetih mesecih znašala le 49 milijonov din. Poleg te izgube pa je letos nastala še izguba na substan- ci v višini 105 milijonov din, ki je lani ni bilo.

Ob pregledu rezultatov poslovanja se nam prav gotovo vsiljuje vprašanje, kaj nas čaka na koncu leta?

Program sanacijskih ukrepov, ki smo jih načrtali po zaključku polletja, zaradi že navedenih objektivnih vzrokov v tretjem kvartalu še ni obrodil sadov. Ostane nam še, da v preostalih dveh mesecih letošnjega leta vložimo vse napore v uresničitev operativnih planov. Le v tem primeru lahko pričakujemo, da se bo izguba do konca leta zmanjšala.

K.B.

OBJAVA RAZPISA

Po sklepu sveta Zveze sindikatov Jugoslavije odbor sveta ZSJ za inovacije razpisuje

NAGRADNI NATEČAJ ZA INOVACIJE S PODROČJA ZBOLJŠANJA POGOJEV IN HUMANIZACIJE DELA

Nagrade bodo podeljene leta 1982 ob 1. maju – prazniku dela.

Po tem natečaju bodo podeljene:

- dve prvi nagradi po 30.000 dinarjev,
- dve drugi nagradi po 20.000 dinarjev,
- dve tretji nagradi po 10.000 dinarjev.

Pravico do sodelovanja na natečaju imajo vsi delavci, katerih inovacije izpolnjujejo naslednje kriterije:

- izboljšujejo delovne pogoje,
- zmanjšujejo težke posledice poškodb na delu,
- humanizirajo delo,
- zboljšujejo varnost delavcev pri delu,
- zmanjšujejo invalidnost delavcev,
- odpravljajo razne vzroke bolezni delavcev,
- odpravljajo ali znatno zmanjšujejo poklicna obolenja,
- odpravljajo vzroke, ki škodljivo vplivajo na delovne pogoje,
- zmanjšujejo ali odpravljajo možnost poškodb na delu,
- zmanjšujejo število beneficiranih delovnih mest,
- prispevajo h krepitvi delovne sposobnosti delavcev,
- povečujejo produktivnost in dohodek.

Prijavljene inovacije se morajo nanašati na izboljšanje pogojev in humanizacijo dela in morajo vsebovati:

- prijavo in opis inovacije z dokumentom o stopnji uporabnosti,
- dokaz, oziroma utemeljitev učinkov inovacije po kriterijih natečaja, pri čemer ima prednost zdravje delavcev in izboljšanje delovnih pogojev,
- utemeljitev in dokaz o ekonomskih in drugih učinkih,
- sklep ustreznega organa o vrednosti inovacije, oziroma rešitve,
- priporočilo osnovne organizacije zveze sindikatov,
- naslov avtorja.

Pri ocenjevanju imajo prednost inovacije, ki so v praksi že uveljavljene.

Prijave se pošiljajo od dneva objave natečaja do 1. marca 1982.

DELO - KULTURA - ČLOVEK

OBISK NAŠIH DELAVCEV NA REPUBLIŠKEM SEMINARJU ZA KULTURNE ANIMATORJE

Od 26. oktobra pa do 31. oktobra 1981 je bil na Ravnah na Koroškem republiški seminar za organizatorje kulture. Tega seminarja so se udeležili tudi nekateri naši delavci in sicer: Jožica Ferenc, Milan Petek, Mihaela Kališnik, Ana Kliner, Pavla Orešnik ter Mišo Melanšek.

Seminar je bil zelo zanimiv in pester. Obravnavanih je bilo več različnih področij, kot so na primer:

- Kultura, kakršno imamo in kultura, kakršno hočemo,
- Vloga organizatorjev kulture pri uveljavljanju dobre knjige med delavci,
- Oblike in metode obveščanja in propaganda za kulturne prireditve, itd.

Področja so bila razdeljena v „teme dneva“. Imeli smo vrsto zelo dobrih predavateljev (Marjan Belina, Jože Humer, Mirko Angeli, ...), svoje izkušnje pri organizaciji kulturne dejavnosti pa so nam posredovali tudi kulturni animatorji iz Krke Novo mesto, Kreditne banke Maribor in Železarne Ravne.

Zelo zanimiv je bil tudi sistem dela in sicer je delo potekalo po skupinah, kjer so slušatelji sami razglabljali in iskali odgovore na razna vprašanja. Na ta način je aktivno sodeloval sleherni član skupine, kar pa je bil pravzaprav tudi namen.

V sklopu seminarja smo si ogledali tudi Železarno Ravne. obiskali smo študijsko knjižnico Ravne na Koroškem, si ogledali komedijo Branka Čopiča Vuk Bubalo, ki jo je pripravila amaterska skupina Bratstvo in je bila izvedena v srbohrvatskem jeziku. Obiskali smo tudi Prežihovo domačijo.

Seminar je razvozlal marsikatero dilemo ter zbistril usmeritev za delo. Če je bil namen seminarja obuditi prepričanje, da je mogoče v sindikalni organizaciji združenega dela narediti še več in še bolje za kulturno življenje, je bil uspeh popoln in še več: v nas je utrdil pogum in vero v lastno poslanstvo.

Mišo Melanšek

Mihaela Kališnik — Interna banka:

Seminar je bil zelo dobro organiziran. Predvsem me je presenetilo zavzeto delo po skupinah. Vsi so bili voljni delati in izmenjati lastne izkušnje z drugimi.

Želim si še podobnih tako dobro organiziranih seminarjev. Za nas začetnike je to delovni elan in potrditev prepričanja, da je mogoče v sindikalni organizaciji ali v organizaciji združenega dela marsikaj storiti na področju kulture.

Ana Kliner — TOZD Kuhalni aparati:

Na seminarju smo se pogovarjali o tem, kaj je kultura, kako ustvarjamo kulturne dobrine in kako jih posredujemo delavcem v organizaciji združenega dela.

Najbolj zanimivo je bilo delo po skupinah, kjer smo se pogovarjali o naših problemih in izmenjevali izkušnje. Seminar je bil zelo zanimiv in nas je tudi veliko naučil. Upam, da bom to znanje lahko uporabljala v svoji delovni sredini in dosegla uspeh.

Pavla Orešnik — TOZD Zamrzovalniki:

Na tem seminarju sem si pridobila veliko znanja, ki ga želim vsaj delno, če ne v celoti, prenesti na svoje sodelavce v tozdu.

Jožica Ferenc — TOZD Štedilniki:

Na seminar sem odšla kot začetnik na področju dela organizatorja kulture, zato mi je pomenil še toliko več. Na seminarju sem pridobila mnogo teoretičnega znanja in tudi, kar na seminarjih ni pogost primer, veliko napotkov in navodil, čisto praktičnega značaja. Zdi se mi, da sem največ pridobila z delom po skupinah in z ogledi raznih predstav amaterskih skupin in s pogovori z ustvarjalci.

Milan Petek — DSSS (RKS):

TRIJE ZAKONI SEMINARJA

Seminar za organizatorje kulture na Ravnah na Koroškem. Prvi dan predavanje: uvodni pogovor, nato odmor. Po odmoru začnemo z delom po programu dneva. V tem se odprejo vrata, skozi prisojha zamudnik in gode:

„Hudika, so že začeli!“

„Tovariš, semkaj!“ se oglasi mlado dekle, malo pred tem samoupravno izbrana blagajničarka.

„Želite?“ sprašuje grešnik.

„Tri dinarje, prosim!“

„Aaa?“ se čudi.

„Jaa“, pravi dekle, „dinar, ker si zamudil, dinar, ker si klel in dinar, ker si me vikal.“

In zamudnik je na lastnem žepu, na licu mesta občutil posledico svojega neprimerne obnašanja.

Vprašanje za vse nas: Kdo ima dovolj drobiža za takšne ali podobne prekrške za cel mesec?

TEDEN DOMAČEGA FILMA V CELJU

Teden domačega filma, deveti po vrsti, bo tudi letos združil v kinematografih Celja in sosednjih občin nekaj deset tisoč gledalcev. Vendar pa to ni edini cilj kulturno-politične manifestacije, ki skozi učinek spremnih prireditev želi vzbuditi večjo pozornost do domačega filma in filmske kulture povsod in v vsakem času.

Teden domačega filma ima tudi to obveznost, da skozi vse filmske sporede, posvetovanja in srečanja, razgovore in razstave ter druge oblike izražanja ustvarjalnih možnosti domačega filma, opozori najširšo javnost o dejanskih miselnih in organizacijskih silah, ki lahko zagotovijo domačemu filmu spodobno bodočnost.

Osrednja pozornost je tudi letos deležna posvetovanju in sicer srečanju urednikov kulturnih redakcij jugoslovanskih dnevnikov, razpravam o filmski vzgoji v usmerjenem izobraževanju, posvetu o položaju slovenske filmske proizvodnje in njenih razvojnih možnostih.

Posebne pozornosti je vreden spored, posvečen 40—letnici vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti. V čast omenjeni obletnici bo v kinu Metropol prikazan spored filmov iz neuvrčenih dežel. V premiernem sporedu v Unionu je bil prikazan samo en slovenski film, in sicer Krizno obdobje, ki metaforično simbolizira trenutno stanje slovenskega filma.

V kinu Dom predvajajo mladinske filme in filme iz Črne gore, slovenske kratke filme v dvorani Kino—gledališča, razgovorom s filmskimi avtorji pa je namenjena dvorana Doma JLA.

Premiere so tudi v Šmarju pri Jelšah, Mozirju in Šentjurju, reprize premiernega sporeda pa so v Žalcu.

TDF se je začel 9. novembra in bo trajal do 17. novembra.

Tudi letos sta na sporedu dve razstavi in sicer tradicionalna, kjer sodelujejo celjski srednješolci s svojimi likovnimi deli, druga razstava pa je posvečena domačemu filmu in njegovemu deležu ob 40—letnici vstaje, na kateri so podelili deset spominskih plaket zaslužnim slovenskim filmskim delavcem, ki so na področju slovenskega filma ustvarjali od osvoboditve do danes.

Srečanje upokoencev

Konferenca osnovne organizacije Zveze sindikatov Slovenije Gorenje TGO je tudi letos organizirala izlet za svoje upokoence. Izlet je bil 23. oktobra 1981.

Dosedaj so bili izleti brezplačni, letos pa je moral vsakdo udeležbo potrditi z vplačilom 150 din. Lani se je namreč za izlet prijavilo več kot osemdeset upokoencev, tako da so organizatorji priskrbeli dva avtobusa, nazadnje pa je po tricetrtni zamudi odpeljal le eden. Verjetno je bilo letos ravno to skromno predplačilo vzrok, da smo na parkirni prostor vsi udeleženci izleta prišli točno ob dogovorjenem času.

V lepem jesenskem jutru smo se odpeljali proti Gorenjski do Bleda, kjer smo si na gradu ogledali muzej, s čolnom pa smo se odpeljali na otok in okrog jezera.

V prijetnem gostišču na Bledu smo imeli zajtrk, kosilo in večerjo. Že po kosilu se je pričelo splošno rajanje, ki se je nadaljevalo do 20. ure. Imeli pa smo tudi dovolj časa za nakupe in ogled Radovljice.

Vsem, ki se izleta upokoјencev niso udeležili, je lahko žal, ker je bil dobro organiziran in izveden. Želim, da bi nas drugo leto na izlet odšlo še več in da se bomo imeli še lepše. Letos nas je od 134 upokoјencev, delavcev Gore-nja, na izlet odšlo le 52. Tako veselih in prirčnih izletov si še želimo.

V imenu vseh udeležencev izleta se organizatorjem za tako lepo pripravljen izlet najlepše zahvaljujemo.

Tekst: Janez Dolinar
Foto: Jože Čeplak

REKREATIVNO- PREVENTIVNI ODMORI

NA OBISKU MED SODELAVCI NA REKRE- ATIVNO-PREVENTIVNEM ODMORU V POREČU

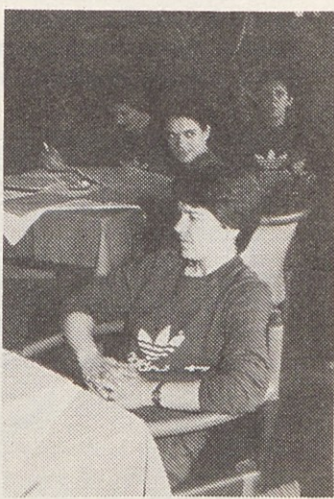
„Ravnokar smo si ogledali film o Istarskih Toplicah, kjer smo bili včeraj na izletu!” je dejala ena izmed udeleženk v prvi skupini na letošnjem rekreativno-preventivnem odmoru v Poreču. Sprejemni prostor hotela Diamant je bil kar pretesen za vseh petdeset Gorenjčanov, ki so kar vsi hkrati hoteli povedati, kako se imajo dobro, kako dobra je organizacija, kako telovadijo in plavajo, hodijo na izlete, se vozijo s kolesi, kako jih ljudje sprejemajo, kako vsi vzbujajo pozornost v temnomodrih trenerkah z napisom „rekreacija Gorenje”, kako enkratna sta trenerja, . . . Pohval ni bilo ne konca ne kraja . . . Toda, gremo lepo po vrsti, tako kot gredo v vrsti na preglede, na testiranja, na rekreacijo!

Letos bo vseh sodelavcev, ki bodo preživeli deset dni aktivnega odmora v hotelu Diamant v Poreču, okrog 150. Izbrani so bili po vnaprej določenih kriterijih.

Z nekaterimi izmed njih smo se pogovarjali. Prislunimo njihovim pripovedim:

IZET KOCA

VIDA DOBELŠEK

Izet Koca, ki se je leta 1952 rodil na Kosovu, je danes strojnik v lakirnici tozda Pralna tehnika.

„V Velenje sem prišel po očetovih stopinjah in leta 1969 sem se zaposlil v Gorenju. V tozdu sem tudi rekreator in sedaj sem bil izbran tudi za vodjo naše prve skupine. Skrbeti moram, da naši sodelavci upoštevajo urnik, ki smo si ga postavili. Do 9. ure imamo zajtrk, nato pa se začne organizirana vadba. Razdeljeni smo v A in B skupino. V prvi skupini so sodelavci, ki izpolnjujejo kar zahteven program rekreacije. Od 9. do 12. ure je na vrsti kolesarjenje, športne igre v telovadnici, druge igre pod vodstvom trenerjev, pa tudi plavanje. Opoldanski počitek je nato do 15. ure, ko se znova začne delo. V bazenu sta poleg plavanja na voljo še savna in masaža. Po 17. uri je prosto, vendar se kljub temu vedno najdemo pri raznih igrah, med priljubljenimi igrami pa je tudi šah.

Rekreacija pod zdravniškim nadzorstvom je tisto, kar bi morali še bolj negovati. Če bi imel priložnost, bi še šel. Bivanje v tem hotelu je prijetno, na voljo imajo res vse objekte in tudi osebje je prizadevno!”

Vida Dobelšek, brizgalka v lakirnici tozda Pralna tehnika, dela na delovnem mestu, ki je škodljivo zdravju.

„Bila sem vesela, ko so me izbrali. Ker sem v Gorenju osem let, nisem računala na to, čeprav sem brizgalka že ves čas. Sem v prvi skupini in tako opravljam vse vaje! Le plavati ne znam in tudi nisem premagala strahu pred vodo. Prizadevala sem si, toda ni šlo. Tudi na počitnice doslej nismo hodili na morje, le v planine za nekaj dni. Zaradi otroka pa bomo odslej morali na morje.

Deset dni prehitro mine, sicer pa je res, da tudi komaj čakam, da pridem domov. Čeprav smo iz različnih tozdov Gorenja, smo se tu takoj spoznali. Vzdušje je res enkratno. Težko je bilo prvi dan, ko smo morali opraviti težje naloge, danes, predzadnji dan, pa smo enake teste opravili veliko lažje!”

Eva Jerenec, kontrolorka v lakirnici, enajsto leto v Gorenju, sedem let je bila brizgalka v lakirnici tozda Pralna tehnika:

„Delo v tozdu dobro poznam, saj sem delala v predmon-taži, na klasičnem traku, največ pa kot brizgalka. Sem poročena in imam dva otroka.

Nisem pričakovala, da se bomo tako dobro znašli in da bomo tako sodelovali v skupini, ki je kar posrečeno izbrana. Prve dni so bile vaje kar precej težke. Najtežja je bila jutranja gimnastika, še posebej počepi in tek v naravi. Sedaj

mi je vse kar precej všeč. Tudi hrana je dobra. Vse je v redu! Dva dni smo potrebovali, da smo se spoznali, se vživeli v novem okolju, sedaj pa je vse izredno! Vsak si je prizadeval za takšno vzdušje. Sama sem toliko bolj vesela, ker sem se naučila plavati. To večino sem osvojila v treh dneh. Letos sem bila prvič na dopustu na morju, odslej pa bomo redno hodili, še posebej, ker zdaj znam plavati. Organizacija odmora je dobra, pa tudi ugodnost glede plačila prispevka je zelo pohvalna, saj lahko plačamo prispevek v treh obrokih in se to sploh ne pozna pri družinskem proračunu."

EVA JERENEC

MILKA ZAGMAJSTER

Milka Zagmajster, komisionar II. v tozdu Kuhalni aparati – v skladišču prirezovalnice:

„Sredi meseca oktobra je minilo 15 let mojega dela v Gorenju. Delati sem začela pri škarjah, nato sem bila premeščena v montažo in nazadnje v skladišče prirezovalnice, kjer sem že 12 let. Letos sem drugič na takšnem odmoru, izbrana pa sem bila zaradi tega, ker sem se leta 1979 ponesrečila, ko se je v skladišču surovinskega obrata zrušila pločevina.

Moram povedati, da je letos boljše organizirano. Po štirih dnevih sem se naučila tudi plavati, kar mi lani ni uspelo. Dobre volje nam nikoli ne zmanjka, smeha je na pretek.“

Zofka Zupan, kontrolorka v tozdu Štedilniki:

„Osemnajsto leto sem v Gorenju, kjer sem našla svojo prvo zaposlitev v času, ko mi je bilo v življenju najtežje. Prvi otrok, ki se nama je rodil, je umrl pri štirih mesecih, drugi se je smrtno ponesrečil pri padcu skozi okno. To je moža tako prizadelo, da je pustil delo. Tri mesece smo bili brez dinarja. Nato pa sem se zaposlila v Gorenju. Opravljala sem različna dela, povsod, kjer sem bila potrebna, sem prišla za vsako delo. Največ sem delala pri embalaranju izdelkov. Bilo je veliko ročnega dela. Prijemati sem morala letve, ki so bile ledeno mrzle, delala pa sem brez rokavic. Tako sem dobila vnetje živca. Nato se nama je rodilo še četrto otrok, med katerimi so sinovi že vsi pri lastnem kruhu, hčerka pa še hodi v osnovno šolo.

Danes nama je veliko lažje kot pred leti, ko smo si v Skornem urejali svoj dom. Mož dobiva tudi nekaj pokojnine, pač toliko, kolikor je svoj čas delal pri pridobivanju tufa in sestavljanju prvih štedilnikov Gorenja v opečnatih barakah.

Toda, za dopust in morje ni bilo nikoli dovolj denarja. Tako sem bila zelo presenečena, ko sem izvedela, da lahko odidem na rekreativni odmor. Prvič sem na morju. V nekaj dneh sem se naučila plavati in zato sem Gorenju od

ZOFKA ZUPAN

KAREL KRESNIK

srca hvaležna. Ne morem izraziti zadovoljstva nad vsem, kar sem tu doživela. Ne, to se ne da povedati . . .“

Takšna je Zofka, ki v 18. letih ni nikoli zamudila na delo, čeprav mora dvajset minut pešati do avtobusa, sodelavka, ki se nikoli ne prepira, sodelavka, ki je opravila izpit za avtokontrolorko, s čimer je dobila tudi boljše, a hkrati tudi odgovornejše delovno mesto.

Karel Kresnik, nastavljaletec orodja v tozdu Plastika, v Gorenju od leta 1970:

„V Gorenju sem začel delati v žičnem oddelku v Galvaniki, danes pa opravljam delo v tozdu Plastika. Pred dvema letoma sem se pri delu ponesrečil, zaradi padca pa so mi po nekaj mesecih začeli slabeti prsti na roki in moral sem v bolniški stalež. Po poldrugem letu zdravljenja sem se pred tremi meseci vrnil na delo in sedaj so me tudi predlagali za ta odmor. Moram pa povedati, da sem prvič videl morje, ko sem ob zaključku sedmega razreda osnovne šole bil za izletu. Nato pa za morje ni bilo več možnosti. Ko sem se poročil v Vinski gori, sem dobil delo v Gorenju. Kmalu pa sem se preselil nazaj v Slovenj Gradec, kjer obnavljam hišo.

Tako ob delu in skrbi za našo štiričlansko družino ni bilo nikoli dovolj denarja in časa za morje. Sedaj pa sem se ob potrpežljivosti tovarišice Marine celo naučil plavati.

Terezija Kamenik, v Gorenju 11 let, čistilka v obratu montaže tozda Pohištvo, Jožica Jakob, v Gorenju od leta 1965, prav tako čistilka v tozdu Pohištvo, Ivana Šlešnik, v Gorenju je začela delati še v prostorih rudnika, danes kontrolorka v tozdu Štedilniki, Vida Dolenc, v Gorenju od leta

1963, sedaj komisionar v tozdu Kuhalni aparati, Helena Flis, 19 let v Gorenju, sestavljalka ob montažnem traku v tozdu Štedilniki, Zofka Lipuš, kontrolorka ob montažnem traku v tozdu Pralna tehnika, v Gorenju od leta 1963.

To je nekaj sodelavk, ki so zveste Gorenju in ki so ob našem obisku izrazile zadovoljstvo nad vsem, kar so doživele v desetih dneh odmora, aktivnega oddiha in rekreacije. Marsikateri delavki se je izboljšal rezultat, marsikatera je spoznala, da bi bilo tudi doma vredno nekaj več pozornosti posvetiti rekreaciji, razvedrilu, telovadbi, hoji, kolesarjenju, igri z žogo, in še marsikomu drugemu.

Takšen je bil odmor, takšna rekreacija, takšna so bila mnena. Sedaj so v Poreču že udeleženci druge skupine petdesetih delavcev Gorenja, v naslednjih desetih dneh pa jih bo še petdeset.

Hotel Diamant v Poreču strokovno opravlja zdravstveno—preventivni programirani aktivni odmor. Udeleženci ob prihodu opravijo zdravstveni pregled in testiranje telesnih sposobnosti. Po desetih dneh pregled zdravstvenega stanja ponovijo, prav tako pa tudi test telesnih sposobnosti. Marsikomu se že v desetih dneh izboljša srčni utrip, gibljivost sklepov, pa tudi moč. Iz izjav udeležencev je moč sklepati, da je odmor koristen in tudi učinkovit. Spregovoriti pa bi veljalo še o marsikaterih drugih vrednotah!

PREJELI SMO...

PREVENTIVNO REKREATIVNI ODMORI (po sledi anonimnega telefonskega klica)

28. oktobra 1981 mi je telefonirala delavka, ki se ni predstavila in vprašala, po kakšnih kriterijih pošiljamo delavce na dopust. Trdila je, da so v tozdu Pralna tehnika poslali delavca in delavko, ki tja ne sodita. Delala naj bi v stiskalnicah. Ko sem delavki svetoval, naj se obrne na predsednico sindikata v tozdu, Anko Melanšek, je rekla, da je ne pozna. Vprašala je še, kako da na dopust ne pošiljamo delavcev, ki so v Gorenju že dvajset let (to bi naj veljalo zanjo), pošiljamo pa delavce, ki so v Gorenju šele pet let.

Sklenil sem, da zadevo takoj preverim in to sem tudi storil. Najprej sem ugotovil, da tovarišica ni navedla pravih priimkov delavcev, ki sta bila predmet pritožbe — priimek je sicer podoben, a točen ne. Delavec in delavka, o katerih teče beseda, ne delata pri stiskalnicah, temveč v lakirnici. Delavka je tudi rekla, da dela v tozdu Pralna tehnika, a prav malo verjetno je, da nekdo, ki tam dela dalj časa, ne bi poznal predsednice osnovne organizacije sindikata. Precej verjetno je torej, da delavka sploh ni iz tozda Pralna tehnika, ali pa tam dela šele nekaj dni.

Prva ugotovitev, ki jo moramo navesti, je, da nikogar ne pošiljamo na dopust, še manj pa, da bi koga pošiljal sindikat. Delavci v Gorenju smo se s sklepi na delavskih svetih odločili, da določen del sredstev iz sklada skupne porabe namenimo za preventivno—rekreativne odmore. Pobudo za to sta dala: služba za rekreativno in kulturno dejavnost in sindikat.

Preventivno—rekreativni odmori so namenjeni predvsem delavcem, ki delajo v težkih delovnih pogojih, zlasti tam, kjer je velika vročina, prah, plini, kjer je obremenjenost dihal večja. Na pobudo sindikata je nekaj mest rezerviranih tudi za delavce z dolgo delovno dobo v Gorenju, ki so slabšega zdravja in imajo nižje osebne dohodke, vendar pa ne delajo v težkih, neugodnih delovnih pogojih. Social-

ni kriterij se upošteva tudi pri ostalih, saj večina dela na delovnih mestih, kjer so osebni dohodki relativno nizki.

Preventivno—rekreativni odmor se začne s temeljitim zdravniškim pregledom, nadaljuje pa se skozi ves teden z intenzivnim programom telesnih vaj, rekreativnih športnih iger in sprehodov pod strokovnim vodstvom in nadzorom. Na koncu je spet zdravniški pregled, ki je pri večini pokazal izboljšanje določenih funkcij, zlasti funkcij dihal. Močno je izboljšano tudi splošno počutje delavcev in skupna ugotovitev vseh je, da so preventivno — rekreativni odmori res učinkoviti, uspešni in da je treba s to prakso nadaljevati.

Letos so bili glavni kriterij za izbiranje delavcev, ki bodo šli na preventivno—rekreativni odmor, težji delovni pogoji. Na osnovi tega kriterija bi naj šlo na preventivno—rekreativni odmor skupno 120 delavcev iz tozdov Pralna tehnika, Štedilniki, Kuhalni aparati, Hladilna tehnika, Zamrzovalniki, Orodjarna in Galvana, trideset delavcev iz ostalih tozdov pa naj bi odšlo na preventivno—rekreativne odmore na osnovi delovnega staža in socialnih kriterijev.

V tozdu Pralna tehnika so upoštevali naslednje kriterije: absolutno prednost so imeli delavci, ki delajo v delovnih pogojih s 6. ali 5. stopnjo težavnosti, tisti, ki so dalj časa v Gorenju, najmanj pa 4 leta, tisti, ki so slabše situirani, tisti, ki pokažejo večjo pripravljenost za delo ob sobotah, po rednem delovnem času, tisti, ki so v preteklem obdobju več delali ponoči. Nekateri delavci, ki sicer delajo v najtežjih pogojih so se odločili, da na preventivno—rekreativni odmor ne gredo (treba je koristiti 3 dni rednega dopusta, prispevati 1000 din, nekateri ne morejo iti zaradi družine ali dela doma). Tako so prišli v poštev tudi delavci, katerih delovni pogoji so ocenjeni z nižjo kategorijo, vendar pa so pri njih bolj prišli v poštev tudi ostali kriteriji.

Povrnimo se k delavcema, o katerima je tekla beseda. Delavec opravlja dela pečarja (kategorija težavnosti delovnih pogojev 6), delavka pa je nakladalka — težak v lakirnici, prej pa je delala kot brizgalka. Oba delata v Gorenju 5 let. Pri odločanju o tem, kdo bo šel na preventivno—rekreativni odmor, so sodelovali vodja tozda, obratovodje in predsednica osnovne organizacije sindikata. Očitno je, da ne moremo govoriti o samovoljnosti v odločanju ali o izigravanju kriterijev. Še enkrat bi rad popravil „anonimno“ delavko: razlogi za preventivno—rekreativne odmore so predvsem zdravstvene narave, upoštevajo se zlasti delovni pogoji, v katerih delavec dela.

Zakaj tako dolga pisarija? Prvič zato, da o preventivno—rekreativnih odmorih spet nekaj slišimo, se seznanimo z namenom in potekom ter kriteriji, drugič pa zato, da bi pokazali, kako vse prevečkrat skušamo koga očrniti in to na osnovi slabega poznavanja stvari in na osnovi premalo informacij.

„Anonimna“ tovarišica!

Za pravičnost (v tem primeru bi besedo lahko dali v narokovaje), se ne borim z anonimnimi telefonskimi klici, nepreverjenimi podatki (ali celo namerno lažnimi) in ogovarjanjem.

Takšen način je nezdrav in nesprejemljiv.

Predvsem pa ne daje možnosti, da bi karkoli spremenili na bolje. Še več: takšen način je osnovna metoda za manipuliranje in sejanje razdora. Zato upam, da boste v bodoče stvari vzeli bolj zares in se boste odločali na osnovi bolj preverjenih podatkov.

Jože Meh

POMAGAJMO!

SMUČARSKI TEDEN V RDEČI DVORANI

V ponedeljek, 16. novembra 1981, se v Rdeči dvorani začnejo smučarski dnevi.

Začeli se bodo z nastopom smučarske alpske reprezentance, nad katero ima generalno pokroviteljstvo tovarna Gorenje. Nastop reprezentance (med njimi bosta tudi Bojan Križaj in direktor reprezentance Tone Vogrinec) spremljajo številni pevci, humoristi

(med njimi tudi Tone Fornezzi Tof), glasbeniki in drugi umetniki.

“POMAGAMO” je naslov prireditve, zato naj nam ne bo žal rdečega stotaka, kolikor bomo odšteli za vstopnico za prireditev, ki se bo pričela ob 19. uri. V torek ob 16. uri se začneja smučarski sejmi, trajal pa bo kar tri dni. Ob zaključku bo še velik smučarski ples.

Torej, ljubitelji smučanja bodo res lahko prišli na svoj račun. Tisti, ki imajo staro opremo, pa si kljub stabilizaciji lahko kupijo novo, bodo gotovo prodali rabljeno, še dokaj dobro opremo, tisti pa, ki si nove smučarske opreme ne morejo kupiti, bodo še bolj zadovoljni.

REZULTATI PRVENSTVA GORENJA V STRELJANJU 1981

MOŠKI kat. “A”

1. mesto Zlatko Rošar (Orod. 168 krog.), 2. mesto Drago Pečnik (Orod. 164. krog.), 3. mesto Mehmed Alibašić (Šted. 144 krog.), 4. Branimir Drev, 5. Gorazd Tanjšek, 6.—7. Slavko Oštir, Vili Lamovšek, 8. Milan Godec, 9.—10. Bojan Rop, Miran Vrabič, 11. Alojz Sušec, 12. Mirko Hertarič,

MOŠKI kat. “B”

1. mesto Milan Rošar (Orod. 151 krog.), 2. mesto Albin Kovač (Šted. 140 krog.), 3. mesto Ivan Godec (Galv. 136 krog.), 4. Ivan Lešnik, 5. Marko Podkrižnik, 6. Branko Blagotinšek, 7. Branko Zajc, 8. Krsto Marinkovič, 9. Franc Ravnjak, 10.

Brane Feifer, 11. Vlado Meža, 12. Tone Moh, 13. Vinko Žagavec, 14. Stjepan Klopota, 15.—16. Iztok Vivod, Marjan Kranjc, 17.—18. Vili Krenker, Anton Purg, 19. Oto Mihaljinec, 20. Albin Vrečar, 21.—22. Sešel Adi, Franc Višnjar, 23. Franc Primon, 24. Mirko Beber, 25. Zvone Pečnik, 26. Jože Zajc,

MOŠKI kat. “C”

1. mesto Jože Gostenčnik (DSSS GPS 139 krog.), 2. mesto Andrija Kovačević (Šted. 137 krog.), 3. mesto Franc Oštir (Galv. 134 krog.), 4. Jože Pinculič, 5. Zdravko Vreš, 6. Franc Lesjak, 7. Stane Ferarič, 8. Petar Dugi,

ŽENSKE kat. “A”

1. mesto Ivica Svečko (Galv. 125 krog.), 2. mesto Irena Zemljak (DSSS GPS 118 krog.), 3. mesto Ivanka Masatović (Šted. 108 krog.), 4. Ljubica Donko, 5. Ivica Pocajt, 6. Katja Sotošek, 7. Maja Batič, 8. Mihaela Movh, 9. Marjana Drev, 10.—12. Martina Kovač, Dorica Rutnik, Danica Urbana, 13.—14. Anđelija Živković, Sumedija Hođić, 15. Elica Jan, 16. Milica Jakob, 17.—18. Zdenka Čuš, Silva Arcet, 19. Irena Švener, 20. Marija Zajc, 21. Magda Jakob.

ŽENSKE kat. “B”

1. mesto Cveta Koprivnikar (Servis 106 krog.), 2. mesto Alojzija Felicijan (Plast. 99 krog.), 3. mesto Martina Oštir (Servis 93 krog.), 4. Doroteja Jakob, 5. Rezka Hojan.

EKIPNI VRSTNI RED MOŠKI

1. MESTO ORODJARNA I. 959 krogov: Pečnik, Rošar Z., Oštir, Rošar M., Lešnik, Krenker, Pinculič,
2. MESTO ŠTEDILNIKI 903 krogov: Alibašić, Drev, Lamovšek, Marinkovič, Višnjar, Kovač, Kovačević,
3. MESTO GALVANA 798 krogov: Kranjc, Tomič, Vrabič, Vivod, Godec, Zajc B., Oštir,
4. MESTO ORODJARNA II. 747 krogov: Rop, Sušec, Vreš Z. ml., Purg, Sešel, Beber, Vreš Z. st.,
5. MESTO KUHALNI APARATI 594 krogov: Hertarič, Volk, Kranjc, Primon, Pečnik, Lesjak.

EKIPNI VRSTNI RED ŽENSKE

1. MESTO DSSS GPS I. 327 krogov: Zemljak, Donko, Pocajt,
2. MESTO SERVIS IN MALOPRODAJA 288 krogov: Movh, Oštir, Koprivnikar,
3. MESTO PLASTIKA 267 krogov: Živković, Hođić, Felicijan,
4. MESTO GOSTINSKA ENOTA I. 265 krogov: Batič, Drev, Kovač,
5. MESTO GALVANA 264 krogov: Zajc, Svečko, Jakob,
6. MESTO KUHALNI APARATI 251 krogov: Sotošek, Urbanc, Jakob,
7. MESTO DSSS GPS II. 194 krogov: Švener, Čuš, Arcek,
8. MESTO GOSTINSKA ENOTA II. 158 krogov: Rutnik, Jan.

Milan Goršek

INFORMATOR — LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV VELENJSKEGA DELA SOZD GORENJE, Izdajatelj: Gorenje, Tovarna gospodinske opreme, Velenje, Družbeni organ: Izdajateljski svet — predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc, člani: Stane Kumer, Tatjana Javornik, Alojz Kolenc, Slavko Pižorn, Anica Oblak, Janez Kos, Angela Delčnjak, Branko Amon, Pavli Strajn, Marija Svetin, Jožica Štukovnik, Franc Magrič, Vinko Srnec, Silva Vivod, Zvone Pečnik, Miroslav Lešnik, Terezija Časl, Dušan Jeriha, Jože Skornšek, Dušanka Založnik, Rastko Lah, Srečko Panič. Ureja: Uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirč, Nevenka Žohar — Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 8000 izvodov. Tisk: Grafično podjetje GRAFIKA, Prevalje, 1981. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421—1/72 z dne 23. 1. 1974.